



ת"פ 9183/02/17 - מדינת ישראל נגד א ג

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 9183-02-17 מדינת ישראל נ' ג

לפני כבוד השופט עידו דרואן-גמליאל
המאשימה מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד קיפניס-פפרדמן
נגד
הנאשם א ג
ע"י ב"כ עו"ד חי הבר

גזר דין

השתלשלות ההליך:

1. ביום 18.7.17, במסגרת הסדר טיעון דיוני ללא הסכמה עונשית, הודה הנאשם בכתב אישום מתוקן והורשע בעבירות הבאות:

א. הספקת סם מסוכן, לפי סעיף 13 בצירוף סעיף 19 א' לפקודת הסמים המסוכנים;

ב. החזקת סם מסוכן לצריכה עצמית, לפי סעיף 7(א) בצירוף סעיף 7(ג) סיפא לפקודה;

ג. החזקת כלים להכנת סם לצריכה עצמית, לפי סעיף 10 סיפא לפקודה;

2. לפי המוסכם הופנה הנאשם לשירות המבחן ונערך בעניינו תסקיר מיום 20.3.18. עוד בפני מסמך סיכום אשפוז פסיכיאטרי מיום 9.3.16 [נע/2] ומכתב רופא מטפל מיום 7.3.17 [נע/1].

3. היום טענו ב"כ הצדדים להרשעה ולעונש:

התביעה ביקשה שלא לבטל את הרשעת הנאשם. לעניין העונש, טענה התביעה למתחם בין שישה חודשי מאסר בעבודות שירות לבין 18 חודשי מאסר. התביעה עתרה לעונש של שישה חודשי מאסר (לריצוי בעבודות שירות, ככל שיימצא מתאים לכך), מאסר מותנה, קנס ופסילת רישיון;

ההגנה מצידה עתרה לביטול ההרשעה ולחייב הנאשם בשל"צ ובפיקוח שירות המבחן, כהמלצת שירות המבחן.

מעשי הנאשם:



1. בערבו של יום 3.11.15 התקשר לנאשם הקטין א.ב., יליד 0.0.98, ביקש ממנו שיספק לו חשיש, והשניים קבעו להיפגש למחרת לצורך הספקת הסם.
2. למחרת 4.11.15 בערב נפגשו הנאשם והקטין כמוסכם. הקטין מסר לנאשם מאה ₪ תמורת הסם, אך אז אמר הנאשם לקטין שאין בידו חשיש ושעליו לנסוע לתל-אביב להשיגו.
3. השניים נסעו יחדיו לרחוב הלוחמים 1 בתל-אביב, והקטין המתין לנאשם שהלך לאן שהלך ורכש את הסם עבור הקטין תמורת 200 ₪. הנאשם חזר וסיפק לקטין שתי מנות חשיש במשקל כולל של 3.30 גרם נטו, ובתמורה נטל הנאשם לעצמו חלק מהסם במשקל 1.38 גרם נטו והחזיק בו לצריכה עצמית.
4. באותו מועד החזיק הנאשם ברכבו קנבוס במשקל כולל של 1.49 גרם נטו לצריכה עצמית וכן משקל אלקטרוני וכלי עישון מאולתר ("באנג"), אותם החזיק הנאשם לשם הכנת סם לצריכה עצמית.

דחיית עתירתה של ההגנה לביטול הרשעת הנאשם:

1. ההגנה עותרת לאימוץ המלצתו של שירות המבחן ולבטל את הרשעתו של הנאשם, על-אף שאין כל ראייה, ולו תחילית וקלושה, המעידה על פגיעה עתידית מעצם ההרשעה בעתידו המקצועי או בשיקומו של הנאשם, שטרם החל במסלול לימודים או הכשרה כלשהו.
2. הלכת **כתב** הידועה (ע"פ 2083/96 **כתב נ' מ.י.** (1997)) שאושררה שוב ושוב על-ידי בית המשפט העליון, קובעת כי ביטול הרשעה או הימנעות מהרשעה הם חריגים לכלל הקובע כי מי שביצע עבירה, יורשע. שימוש באמצעים חריגים אלו מחייב קיומם של שני תנאים מצטברים - פגיעה חמורה הצפויה לשיקום הנאשם, וטיב העבירה מאפשר לוותר על ההרשעה.
3. בית המשפט העליון קבע לא-פעם, כי קיומה של אפשרות לפגיעה תעסוקתית אינו נחשב כפגיעה חמורה וקונקרטית בשיקום הנאשם. ובאשר לגיל צעיר, כבר נקבע ש"הימנעות מהרשעה, חרף הקביעה כי הנאשם ביצע את העבירה, שמורה למקרים יוצאי דופן. הגישה לפיה גיל צעיר של נאשם, שאישיותו אינה בשלה והוא מצוי בתחילת חייו הבוגרים, הוא שיקול רלוונטי ובעל משקל ממשי בשאלה של אי הרשעה, גם כשלא הוצג בעניינו נזק קונקרטי - אינה עולה בקנה אחד עם פסיקת בימ"ש זה, ואימוצה עלול להוביל לסטייה מהאיזון הבסיסי העומד ביסוד החריג." (רע"פ 7109/14 **סייג נ' מ.י.** (2014)).
4. עתירת ההגנה נדחית, והרשעת הנאשם תעמוד על כנה.

נסיבות העבירה - קביעת מתחם העונש ההולם:

1. העבירה הדומיננטית במעשיו של הנאשם היתה הספקת הסם, כששתי העבירות הנוספות שעניינן החזקת סם וכלי עישון לצריכה עצמית, לא תשפענה על העונש העיקרי.
2. הנאשם פגע באופן מהותי בערכים המוגנים בעבירה, שביניהם שמירה על בריאותו הפיזית והנפשית של הציבור. העבירה היתה מתוכננת, לשם הפקת רווח של קבלת מנת סם. בנסיבות העבירה תו חומרה מיוחדת,



כשמדובר בקטין, הגם שקרוב לבגירות. הנאשם לא יוכל ליהנות מההקלה השמורה למי שביצע הספקה 'חברתית', שכן מהסכמות הצדדים המגולמות בכתב האישום המתוקן ומהמידע שמסר הנאשם לשירות המבחן, לא עולה כי בין הנאשם לבין הקטין היתה היכרות משמעותית קודמת.

3. עם זאת, מדובר בכמות זעומה של סם "קל", שפגיעתה הקונקרטית והפוטנציאלית מצומצמת, וכשהנסיבות מלמדות שהנאשם איננו חולייה קבועה בשלשלת הפצת הסם.

4. מתחם העונש ההולם, בנוגע לעונש העיקרי, יקבע אפוא בין חודשי מאסר ספורים, שניתן לרצותם בעבודות שירות, לבין עשרה חודשי מאסר.

חריגה ממתחם העונש ההולם מטעמי שיקום:

1. הנאשם יליד 1995, כבן 22 כיום, רווק המתגורר עם אמו. ילדותו של הנאשם עמדה בצל אלימות מצד אביו כלפי אמו, עד שבהיותו בן 12 נפרדו הוריו. לנאשם קשר קרוב, תומך ומיטיב עם אמו, ויחס אמביוולנטי לאביו. הנאשם סיים 12 שנות לימוד ואוחז בתעודת בגרות. הנאשם התגייס לצה"ל, אך עקב מצבו הנפשי והבריאותי לא עלה בידו לשרת ביחידה קרבית מובחרת, נקלע למשבר בשל כך ושוחרר לאחר שנה מסיבות רפואיות. לאחר שחרורו עבד הנאשם כמלצר וכיום הוא עובד בשיווק טלפוני של חברת נדל"ן.

2. הנאשם סובל מגיל צעיר מהפרעה נפשית מסוג אובססיה-קומפולסיה, מתסמונת טורט ומהפרעות קשב וריכוז, ומטופל תרופתית.

3. אין לנאשם עבר פלילי או תיקים פתוחים.

4. הנאשם החל להשתמש בקנבוס בנסיבות חברתיות בגיל 18, אך השימוש המזדמן הפך לתכוף ויומיומי לאחר ששוחרר מצה"ל. מצבו של הנאשם החל להידרדר, עד שבחודש מארס 2016 חווה התקף מאני פסיכוטי ששורשו בשימוש בסם, ואושפז בכפייה בבית חולים לחולי נפש. הפחד מהתקף נוסף גרם לנאשם להפסיק כליל את השימוש בסם (דברי הנאשם נתמכים בבדיקת שתן שנמצאה נקייה). לאחר אשפוזו החל הנאשם לסבול מדיכאון, כשטיפול פסיכולוגי לא הועיל, וכיום הוא מיוצב תרופתית [מסמכים נע/1 ונע/2].

5. באשר לעבירות: העבירות בוצעו בתקופה בה השתמש הנאשם בקנבוס באופן אינטנסיבי והתקשה לממן את רכישתו. לכן, כשפנה אליו הקטין, התפתה לספק לו סם כשה"רווח" שהפיק היה קבלת כמות קטנה מהסם שרכש עבור הקטין. הנאשם קיבל על עצמו את האחריות למעשיו, חש צער על מעורבותו בעבירות וגילה תובנה לפסול שבהתנהגותו.

6. שירות המבחן מצא שהנאשם נבון ובעל כישורים ויכולות טובים לתפקוד תקין, בעל מערכת ערכים תקינה, ללא דפוסי חשיבה והתנהגות עברייניים וללא מעורבות שולית פרט למקרה דנן. דימויו העצמי הנמוך והקשיים הנפשיים והרגשיים עימם הוא מתמודד, מפריעים לו למצות את הפוטנציאל שביכולותיו. הנאשם מביט קדימה אל עתידו ושואף ללימודים אקדמאיים.

7. הנאשם מעוניין בטיפול ששירות המבחן מציע, כשיכולותיו והמוטיבציה שלו מעלים את הסיכוי להצלחה



טיפול. השירות ממליץ על סיום ההליך באפיק השיקומי: צו מבחן למשך שנה, במסגרתו יזכה הנאשם בטיפול פרטני שבועי, ולצדו אמצעי חינוכי-קונקרטי של חיוב בשל"צ בהיקף של 180 שעות. במסגרת צו המבחן אף ימשיך הנאשם למסור בדיקות שתן (עוד המליץ השירות על ביטול ההרשעה, אך המלצתו נדחתה כמפורט לעיל).

8. לפנינו אדם צעיר מאוד, שהתמודד עם נתוני פתיחה קשים ומסובכים, שעבר וצלח תהום אפלה של תקופה של התמכרות שפגעה בתפקודו, של התקף פסיכוטי, של אשפוז כפוי ושל דיכאון, והצליח לצאת ממנה חבול אך שלם, והוא נכון עתה להמשיך עתידו בסיוע שירות המבחן. את העבירות דנן עבר הנאשם באותה תקופה רעה, בעיצומו של תהליך ההידרדרות שהגיע כאמור להתקף פסיכוטי.

9. נתוניו ומצבו הנוכחי של הנאשם מבססים היטב את ההערכה שהוא "השתקם או כי יש סיכוי של ממש שישתקם", כלשון סעיף 40א(ד) לחוק העונשין. על קיומו של פוטנציאל שיקומי גבוה ניתן ללמוד, בין היתר, מעברו הנקי של הנאשם; משיתוף הפעולה שלו עם רשויות החוק ועם שירות המבחן; ומקיומה של תמיכה והתגייסות משפחתית לצדו של הנאשם (ע"פ 1903/13 עינשה נ' מ.י. (2013); רע"פ 7683/13 פרלמן נ' מ.י. (2014)).

10. לפיכך אאמץ את המלצת שירות המבחן, למעט לעניין ביטול ההרשעה כאמור לעיל, ובתוספת הרתעה של מאסר מותנה והתחייבות. אבהיר, כי בנסיבות תיק זה אינני מוצא צורך בעיצום כספי בעין.

סוף-דבר, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. שלושה חודשי מאסר על-תנאי למשך שנתיים מהיום, שלא יעבור עבירת סמים שהיא פשע;
- ב. התחייבות בסך 1,000 ₪ למשך שנתיים מהיום, שלא יעבור עבירת סמים מכל סוג. לא תיחתם ההתחייבות, יאסר הנאשם למשך חודש ימים;
- ג. פיקוח שירות המבחן למשך שנה מהיום, בתנאי מפורש של מסירת בדיקות שתן. הנאשם מוזהר כי הימנעות משיתוף פעולה עם שירות המבחן יוביל להשבת התיק לבית המשפט ולגזירת עונש חלופי נוסף;
- ד. ביצוע של"צ בהיקף של 180 שעות, לפי תכנית שירות המבחן שתוגש עד ליום 1.5.18 ותאושר על הכתב. הנאשם מוזהר כי אי-ציות להוראות שירות המבחן, או הממונים במקום השל"צ, יוביל להשבת התיק לבית המשפט ולגזירת עונש חלופי נוסף;
- ה. בהסכמה, יחולט טלפון שנתפס בחקירה;

הוראות נלוות:

- א. עותק גזר הדין יועבר לשירות המבחן;



ב. מוצגים: סמים יושמדו, טלפון נייד יחולט, וכל מוצג אחר יועבר להכרעת קצין משטרה;

ג. פיקדונות: אם הפקיד הנאשם פיקדון בתיק בית משפט או המשטרה, יושב לו הפיקדון;

ד. עקב צאתי לשבתון תועבר תכנית השל"צ לאישורו של כב' השופט עוזיאל, ס"נ. ההגנה מתבקשת לוודא במזכירות, לאחר קבלת התכנית, שהתכנית אכן הועברה לאישור כאמור;

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום לבית המשפט המחוזי.

ניתן היום, ט' ניסן תשע"ח, 25 מרץ 2018, במעמד הצדדים.